

Dr. Bene László Phd. 1957.07.04 - 2019.01.04.

100 évvel Ady Endre halálát követően veszítettük el Bene Laci munkatársunkat, barátunkat, sporttársunkat.

A nagy költő „A halál lovai” című versét idézve:

Holdvilágos, fehér úton

Mikor az égi pásztorok

Kergetik felhő-nyájokat,

Patkótlanul felénk, felénk

Ügetnek a halál-lovak.

Nesztelen, gyilkos paripák

S árnyék lovagok hátukon,

Bús, néma árnyék lovagok.

A Hold is fél és elbúvik,

Ha jönnek a fehér úton.

Honnan jönnek, ki tudja azt ?

Az egész világ szendereg !

Kengyelt oldnak, megállanak.

Mindig van szabad paripa

S mindig van gazdátlan nyereg.

S aki előtt megállanak,

Elsápad és nyeregbe száll

S fehér úton nyargal vele

Holdvilágos éjjeleken

Új utasokért a halál.

Egy januári éjjelen hosszú, több éves küzdelem után Bene Laciért is eljöttek a halál lovasai.

Utolsó hónapokig küzdött, még céljai, tervei voltak, melyekről hosszasan beszélgettünk.

Pályánk során számos párhuzamot állított fel a sors, Laci is 1981-es diplomaszerezése után a Bajcsy Kórházban kezdte pályafutását, akárcsak én néhány évvel korábban.

Akkoriban a belgyógyász jelölteknek legalább egy évet le kellett húzniuk a Gizella utókezelőben, mielőtt bekerültünk volna a Bajcsy valamelyik belosztályára.

Laci az I. Belgyógyászatra került, amelynek gasztroenterológiai profilja meghatározta további szakmai érdeklődését. Újabb párhuzam, hogy sógornőm és öcsém is ekkor a Bajcsy orvosa volt, sőt 81-82-ben még jómagam is ott dolgoztam.

1986-ban szerezte meg belgyógyászati szakképesítését, 1989-ben 8 év után továbblépett a Semmelweis Orvostudományi Egyetem II. Belgyógyászati Klinikájára, ahol 1990-ben gasztroenterológus szakorvos lett.

Újabb kapcsolódási pont, hiszen 8 év Bajcsy kórházi munka után én is a SOTE oktatója lettem.

91-96-ig a Szent János Kórház gasztroenterológiai profilú belosztályán dolgozott, én ekkor az Erzsébet Kórház belgyógyász osztályvezetőjeként és orvos igazgatójaként gasztroenterológiai profil kialakítását terveztem, és Göndöcs Csaba barátom segítségével a profil vezetésére Bene Lacit szemeltem ki, aki invitálásomra 1996-ban érkezett az osztályomra.

Létrehozta, vezette a gasztroenterológiai profilt, a Péterfyvel való 1998-as egyesülés után a gasztroenterológia átköltözött a Péterfy Sándor utcába, hamarosan az I. Belgyógyászat osztályvezető főorvosa lett.

Kiváló manualitása mellett kiterjedt tudományos tevékenységet is folytatott, 2004 áprilisban védte meg Ph.D értekezését, melynek címe „Új adatok a gyulladásoos bélbetegség diagnózisához és pathomechanizmusához” volt.

Munkatársai, beteget szerették, mindenkire barátságos, emberséges volt. 22 éves Péterfys pályafutása alatt kórházunk nagyjai közé emelkedett, újabb és újabb célokat tűzött ki maga elé, a gasztroenterológiai társaság vezetőségi, majd elnökségi tagja lett, a társaság titkáráként, szekcióelnökként, a szakmai kollégium tagjaként tevékenykedett.

Mindezek betetőzéseként megválasztották a Gasztroenterológiai Társaság leendő Elnökének, ez év nyaratól töltötte volna be az Elnöki posztot.

Teljes életet élt, sportolt, érdeklődött az irodalom, a művészetek iránt, barátságunk a futball- és a teniszpályán töltött egyre több idő alapján is egyre szorosabbá vált.

És akkor a könyörtelen betegség kettétörte ezt a nyílegyenesen felfelé ívelő életpályát, 3 év kemény küzdelem után a családja, a munkatársai, a barátai lépésről lépésre elveszítettük Öt.

Ábrányi Emil „Nincs halál” című versének két versszakával búcsúzom Bene Laci barátomtól, mindannyiunk barátjától:

Sejtem, tudom, hogy nincs halál !...

Amint lejár a földi élet,

A láthatatlan tűz : a lélek

Lobogva más csillagra száll.

De aki láng volt valaha,

Aki szerette a világot

És másokért élni vágyott- :

Ne féljen !... Nem hal meg soha.

2018-ban alapítottuk meg a „Péterfyért” emlékérmét, Kozma Péter szobrászművész kisplasztikáját, amelyet a kórházunkért végzett munkában, a szakmai hírnév növelésében kiemelkedő teljesítményt nyújtó munkatársunknak ítélünk oda.

A díj odaítélésére évente egy alkalommal kerül sor, a 2019. évi díjat posztumusz Dr. Bene Lászlónak íteltük oda.

Kérem Ruzsenát és ifjabb Lacit, vegye át tőlem a díjat.